

Nội dung bài viết

1. [Bài 25: Những bậc đá chạm mây trang 114, 115 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1 - Kết nối tri thức](#)

Bài 25: Những bậc đá chạm mây trang 114, 115 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1 - Kết nối tri thức

1. Khởi động:

Câu hỏi trang 114 SGK Tiếng Việt lớp 3: Kể về một người mà em cảm phục.

Trả lời:

- Em rất cảm phục Bác Hồ Chí Minh. Bác đã dũng cảm lãnh đạo Việt Nam cứu nước giành độc lập dân tộc. Em cần phải học hỏi ở Bác đức tính chăm chỉ, cần cù học tập.

2. Đọc văn bản:

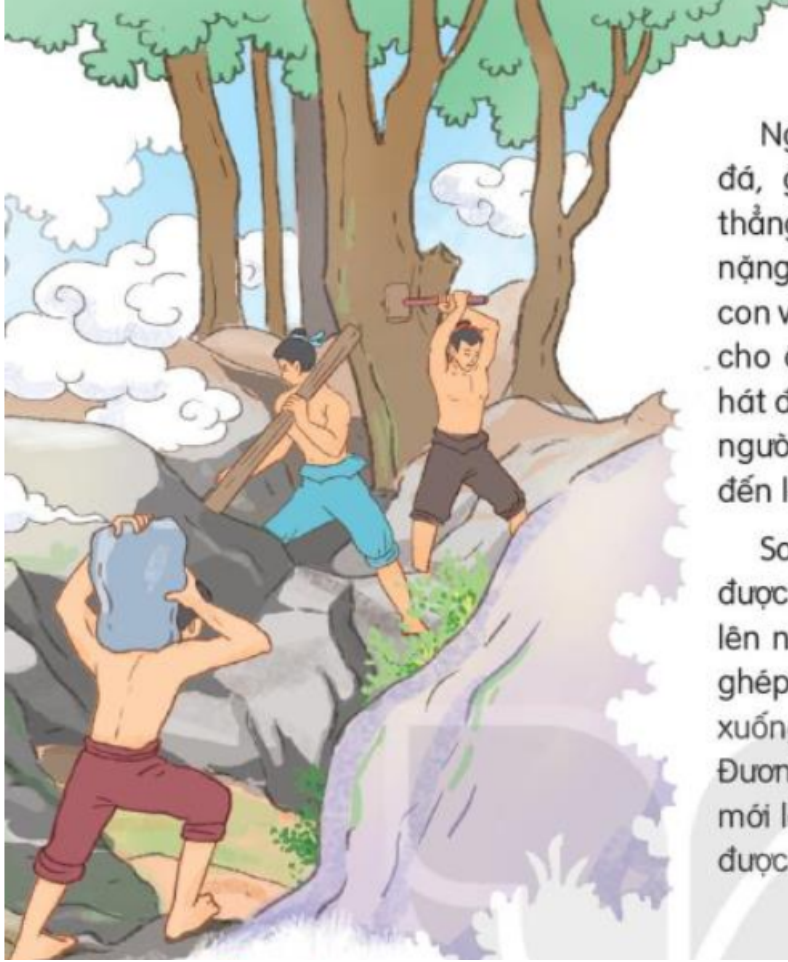
Những bậc đá chạm mây

NHỮNG BẬC ĐÁ CHẠM MÂY

Ngày xưa, dưới chân núi Hồng Lĩnh có một xóm nhỏ, người dân sống bằng nghề đánh cá. Một ngày kia, một trận bão cuốn phăng thuyền bè, chài lưới của họ. Dân làng chỉ còn cách lên núi kiếm củi đem xuống chợ bán. Suối núi phía họ ở vách dựng đứng, bà con phải đi đường vòng rất xa.

Trong xóm, có ông lão luôn sẵn lòng đương đầu với khó khăn, bất kể là việc của ai. Vì thế, mọi người gọi ông là cố Đương. Thấy mọi người đi xa vất vả, cố Đương một mình bám đá, leo cây, tìm con đường lên núi ngắn nhất. Ông bèn với bà con ghép đá thành bậc thang vượt núi. Ai cũng can ngăn, nhưng ông vẫn quyết tâm làm.

Ngày ngày, ông bặt đất, khiêng đá, ghép thành từng bậc hướng thẳng lên núi. Công việc biết bao nặng nhọc. Thỉnh thoảng, những con vượn gần đó mang hoa quả đến cho ông. Chim chóc thay nhau ca hát để ông quên mệt. Về sau, nhiều người trong xóm cũng tình nguyện đến làm cùng.

Sau năm năm, cố Đương đã mở được con đường ngắn nhất từ xóm lên núi Hồng Lĩnh. Con đường được ghép bằng đá khiến cho việc lên, xuống núi rất tiện. Cả xóm biết ơn cố Đương, tặng thêm cho ông một tên mới là cố Ghép, con đường vượt núi được gọi là Trông Ghép.

(Theo Nguyễn Đồng Chi)

* Nội dung chính: Dân làng chài sau một lần bị cuốn hết thuyền bè, ngư cụ, bèn chuyển lên núi Hồng Lĩnh sống. Núi cao và hiểm trở, khiến việc đi lại của người dân rất mất thời gian. Ông cố Đương nảy ý định ghép đá làm bậc thang lên núi để đi nhanh hơn. Người dân lúc đầu can ngăn, nhưng khi thấy thành quả của cố Đương thì rất khâm phục. Người dân cảm kích bằng cách đặt tên ông là cố Ghép, con đường vượt núi mang tên Trông Ghép

3. Trả lời câu hỏi:

Câu 1 trang 115 SGK Tiếng Việt lớp 3: Chuyện gì xảy ra khiến người dân dưới chân núi Hồng Lĩnh xưa phải bỏ nghề đánh cá, lên núi kiếm củ?

- Vì lên núi kiếm củ đỡ vất vả hơn đánh cá.
- Vì vùng biển gần đó thường xuyên có bão lớn.
- Vì thuyền bé, chài lưới của họ bị bão cuốn mất.

Trả lời:

- Vì thuy ền bé, chài lưới của họ bị bão cuốn mất khiến người dân dưới chân núi Hồng Lĩnh xưa phải bỏ nghề đánh cá, lên núi kiếm củi.

Câu 2 trang 115 SGK Tiếng Việt lớp 3: Vì sao cố Đương có ý định ghép đá thành bậc thang lên núi?

Trả lời:

- Cố Đương có ý định ghép đá thành bậc thang lên núi vì ông muốn mọi người khỏi đi xa vất vả, muốn tìm con đường lên núi ngắn nhất.

Câu 3 trang 115 SGK Tiếng Việt lớp 3: Công việc làm đường của cố Đương diễn ra như thế nào?

Trả lời:

- Công việc làm đường của cố Đương rất nặng nhọc: ngày ngày, ông bạt đất, khiêng đá, ghép thành từng bậc hướng thẳng lên núi. Có vợ con và chim luôn ở cạnh động viên ông. Sau này, nhiều người trong xóm cũng tình nguyện đến làm cùng. Công việc này phải mất tới 5 năm để hoàn thành.

Câu 4 trang 115 SGK Tiếng Việt lớp 3: Hình ảnh “những bậc đá chạm mây” nói lên điều gì về việc làm của cố Đương?

Trả lời:

- Hình ảnh “những bậc đá chạm mây” nhằm tôn vinh việc làm của cố Đương. Cố Đương đã làm một việc khiến cho người dân không còn vất vả. Điều này khiến cho người dân vui mừng, sung sướng mà ngỡ “lên tiên”, mơ ước về thứ xa vời là bậc thang đá được thành hiện thực.

Câu 5 trang 115 SGK Tiếng Việt lớp 3: Đóng vai một người dân trong xóm, giới thiệu về cố Đương.

Trả lời:

Tôi là người dân cùng làng với cô Đương. Ông là vị lão có tiếng ở vùng bởi tính cần cù, không ngại khó. Sau một lần bão cuốn mất ngư cụ, làng tôi tưởng chừng không sống nổi với nghề kiếm củi vì đường lên núi quá xa. Dù rất muốn có đường đi nhanh hơn, nhưng cách ghép đá của cố Đương làm tôi bán tín bán nghi. Liệu có dễ dàng mà làm được? Ấy vậy mà sau này, thấy lão làm được những bậc thang đầu tiên tôi rất bất ngờ. Thấy có vẻ đúng ý lão nói, tôi liền ra tay giúp sức. Cho tới năm năm sau,

làng tôi đã có con đường ước mơ mang tên Trường Ghép, là cách để cảm ơn với cố Đương, hay cố Ghép của làng tôi.